



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Martinou Rýznarovou (dříve Radkovou) ve věci

žalobce: **Mgr. Ing. M. H.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Romanem Klimusem
sídlem Vídeňská 188/119d, 619 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2023, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. Spornými otázkami v posuzované věci bylo, jestli napadené rozhodnutí bylo přezkoumatelné, jestli správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se zákonem, konkrétně jestli žalobce ublížil na zdraví svému bratrovi; jestli šlo o krajní nouzi; jestli byly důkazy věrohodné; jestli zde byly opomenuté důkazy a jestli přestupku nechyběla společenská škodlivost.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil výroky I až III rozhodnutí Městského úřadu Hranice (dále jen „městský úřad“) ze 17. 8. 2023, č. j. X. Městský úřad výrokem I uznal žalobce vinným z přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o některých přestupcích“).

3. Žalobce se měl přestupku dopustit tím, že 20. 3. 2022 v době od 17:45 do 17:54 h v Hranicích na ulici T. u nemovitosti č. p. X na pozemku p. č. XA fyzicky napadl svého bratra E. H. tak, že ho chytil levou rukou v oblasti pasu a následně ho silou strhnul na paletu se zatravnovacími betonovými dlaždicemi. Bratr následkem pádu utrpěl zhmoždění bedra. Městský úřad uložil žalobci pokutu 3 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení v paušální výši 1 000 Kč.
4. Žalovaný výrokem I napadeného rozhodnutí zrušil rozhodnutí městského úřadu ve výroku IV a řízení o nároku žalobce na náhradu škody 140 Kč zastavil.
5. **Městský úřad v rozhodnutí** ze 17. 8. 2023 uvážil, že žalobce fyzicky napadl svého bratra tak, že ho obejmul levou rukou v pase a následně strhnul na paletu s uloženými zatravnovacími dlaždicemi. Žalobce při projednání přestupku vysvětlil, že jeho bratr odnášel zatravnovací dlaždice, které patřily žalobci a jeho matce. Proto začal bratrovi při jejich odnášení bránit tak, že si na jednu dlaždici stoupl nohou, a přitom ho měl bratr i s dlaždicí nadzvedávat nebo měl rukama silou vytrhávat dlaždici zpod jeho nohou. Žalobce sdělil, že při tomto páčení dlaždic, kdy na nich stál, na něho měl bratr možná neúmyslně spadnout, ale žalobce se přitom rozhodně nedržel svými rukama jeho pasu. Podle žalobce jeho bratr pád předstíral – nejdřív se na dlaždice podíval a pak se na paletu položil. Žalobce byl od bratra v tu chvíli v takové vzdálenosti, že ho nemohl rukama obejmout kolem pasu, protože držel mobilní telefon nebo se zdržel horní části plotu při obraně před útoky bratra. Žalobce konstatoval, že si jeho bratr způsobil zranění sám, bez přičinění žalobce. Žalobce zpochybnil lékařskou zprávu o ošetření jeho bratra a videozáznam dcery bratra považoval za upravený. K pohybovým problémům bratra žalobce řekl, že pokud bratr tahá 20-50 kg těžká břemena, loží po stromech, musí být zdravý a není zřejmé, proč bere invalidní důchod. Žalobce navrhl jako svědkyni svou matku.
6. Bratr žalobce vypověděl, že ho žalobce natlačil svým tělem na paletu s dlaždicemi a pak ho chytil levou rukou kolem pasu a silou na paletu shodil. Tím mu vzniklo poranění bederní části zad a byl v pracovní neschopnosti osm dnů. Bratr žalobce doložil policistům již v době šetření Policií ČR videozáznamy, které pořídila jeho dcera na svůj mobilní telefon. Bratr žalobce popsal, že jeho matka rozhodně nebyla v dosahu pěti metrů od místa události, jak uvedl žalobce. Bratr žalobce odstraňoval dlaždice, aby zachránil pučící trsy lilií, na které žalobce dlaždice pokládal.
7. Městský úřad neshledal, že by videozáznamy byly zmanipulované. Naopak jsou ve velmi dobré obrazové a zvukové kvalitě a není na nich jakákoliv nesrovnalost, která by vypovídala o střihání, úpravě nebo jiné manipulaci se záznamem. Na videozáznamu je zachycen průběh děje. Videozáznamy doložené žalobcem nezachycují děj, který je předmětem přestupkového jednání a nemá tak vypovídající důkazní hodnotu. Městský úřad shledal použití videozáznamu coby důkazu jako legitimní cíl v popsaném řízení, jako potřebný důkazní prostředek v dané situaci a jeho použití bylo přiměřené. Záznamy nebyly pořízeny s cílem zcela veřejně znevažit dotčenou osobu a nezpůsobily nikomu újmu.
8. Městský úřad z videozáznamu měl za spolehlivě prokázané spáchání shora popsaného přestupku. Na záznamu je vidět chování žalobce, fyzický útok vůči jeho bratru, pohyb těla obou bratrů a pád bratra žalobce na plochu uložených betonových zatravnovacích dlaždic, který bratr ještě korigoval (mírnil) roztážením svých rukou. V těsné blízkosti bratrů se v tu chvíli nikdo nenacházel. Matka bratrů seděla ve větší vzdálenosti na plastové židli. Zranění žalobce prokázala lékařská zpráva z 20. 3. 2022 pořízená ve 20:07 hodin. Skutek dále

prokázala výpověď dcery bratra žalobce, která viděla jednání z okna a natočila ho na mobilní telefon. S popsáním dějem a jeho následkem koresponduje výpověď zetě bratra žalobce, který slyšel, jak si jeho tchán stěžuje na bolest zad poté, co zeť vyběhl před nemovitost.

9. Městský úřad vyhodnotil videozáznam VID 20220320175310 a zjistil, že poblíž žalobce se nacházela jeho matka, která při své chůzi došlápla na nerovnost, přitom se zakymácela, na chvíli ztratila rovnováhu a svým tělem následně narazila do zadní části těla žalobce. Ten náraz nečekal, ztratil také rovnováhu a svým tělem narazil do zadní části bratra, který se nacházel poblíž a chtěl ze země zvednout betonovou tvárnici. Přitom si bratr žalobce pohmoždil rameno, jak vyplývá z lékařské zprávy chirurgické ambulance Nemocnice Hranice a. s. z 20. 3. 2022.
10. Městský úřad k námitce podjatosti vůči Ing. D. K. uvedl, že správní řízení nevedla.
11. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** z audiovizuálního záznamu zjistil, že levá ruka žalobce je natažena v oblasti pasu jeho bratra, dosahuje až na jeho levý bok a intenzita, jakou žalobce bratra drží, se postupně pohybem jich obou mění. Jádrem fyzického útoku, jehož následkem bylo ublížení na zdraví, je ve stržení silou, nikoliv v chycení v oblasti pasu. Ke stržení silou došlo pohybem celého těla žalobce, kterým vychýlil z rovnováhy skloněného bratra, který držel betonovou dlaždici. Na záznamu je vidět, že současně s vychýlením bratra žalobce dochází i k vychýlení žalobce, který se postupně ze svého počátečního stoje bokem k plotu nejprve vytočí doleva asi o 45 stupňů a udělá levou nohou útok vzad, pak pohybem svého těla kopíruje směr pohybu, tj. pád jeho bratra, tedy nakloní se celým tělem směrem k paletě. Současně se žalobce po celou dobu pravou rukou drží za sloupek plotu a z toho důvodu vychýlení svého těla takzvaně ustojí a nespadne. Z popsání pohybu žalobce je nepochybné, že musel nutně působit na bratra silou vyvinutou svým tělem. Pokud by pouze vedle bratra nečinně stál, tak by bratrův pád nemohl vychýlit z rovnováhy i samotného žalobce.
12. Jednání žalobce dokázala také lékařská zpráva vyhotovená v den útoku a bezprostředně po něm. O příčinné souvislosti mezi popsáním jednáním a vznikem újmy na zdraví bratra žalobce neměl žalovaný důvodné pochybnosti.
13. Společenská škodlivost jednání žalobce byla dána naplněním formálních znaků přestupku. Současně nebyly zjištěny žádné okolnosti případu, které by společenskou škodlivost jednání žalobce vyloučily.
14. Žalovaný nepřihlížel k námitkám, které žalobce vznášel proti rozhodnutí městského úřadu z 15. 3. 2023.
15. Žalovaný posoudil videozáznam jako autentický, věrohodný a zásadní podklad napadeného rozhodnutí bez ohledu na to, jestli byl na svém začátku a konci krácen. Nebylo významné, jestli stál bratr žalobce bezprostředně před zaznamenaným dějem ohrady směrem k paletě či nikoliv. Bratr žalobce věděl, kde se paleta s dlaždicemi nachází a v době skutku byl v její bezprostřední blízkosti. Při následném upadnutí na paletu nic nenasvědčovalo tomu, že upadnutí bylo kontrolované či dokonce „markýrované“, jak opakovaně správními orgány přdestíral žalobce. Vzhledem ke zjištění skutkového stavu nebylo nezbytné vypracování znaleckého posudku.
16. S ohledem na všechny ostatní provedené důkazy žalovaný shledal jako nevěrohodnou výpověď matky žalobce, protože děj, který popisovala, byla zcela v rozporu se zjištěními podle ostatních důkazů.

17. Žalovaný se nezabýval odvolacími námitkami, které se týkaly spáchání přestupku ze strany bratra žalobce, žalobcovy neteře a jejího manžela, protože se netýkaly předmětu odvoláním napadeného rozhodnutí.
18. Ve věci nešlo o krajní nouzi ani nutnou obranu, protože nebyly splněny jejich podmínky.
19. Ing. D. K. byla vedle Z. M. a Ing. P. M. určena jako oprávněná úřední osoba a těch může být určeno více.
20. Soud cituje podrobnější odůvodnění žalovaného v následujícím textu rozsudku u jednotlivých námitek.
21. **Žalobce v žalobě** namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalovaný nevypořádal námitku podjatosti. Správní orgány opomenuly důkaz znaleckým posudkem. Šlo o krajní nouzi. Výpověď matky žalobce J. H. byla věrohodná. Bratr žalobce se svou svědeckou výpovědí dopustil krivého obvinění. Žalobci a jeho matce nebyla přiznána náhrada škody. Soud cituje bližší argumentace u vypořádání jednotlivých námitek a u repliky.
22. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** odkázal na napadené rozhodnutí a zdůraznil, že jádro skutkového děje spočívalo v účinku pohybu celého těla. Proto je nedůvodná námitka žalobce, že by musel bratra za levou stranu bundy stiskem prstů držet, a nikoliv se jen lehce dotýkat pro předvídání tendence pohybu. K předvídání tendence pohybu bratra žalobce nebylo nezbytně nutné držet ho za bundu, stejný efekt měl i tlak vyvinutý pohybem těla žalobce. Žalovaný již v napadeném rozhodnutí vysvětlil, že žalobce pasivně neustupoval pod tlakem těla bratra žalobce, nýbrž aktivně pohybem svého těla vychýlil skloněného bratra, který zvedal těžkou betonovou dlaždici ze země. I menší síla působící na takto vychýlené těžiště těla nutně musela způsobit pád. Z videozáznamu vyplynulo, že žalobce se svým bratrem stáli těsně vedle sebe, tudíž k tlaku tělem žalobce na tělo jeho bratra stačil malý pohyb žalobce, který byl nepochybně veden aktivně směrem k jeho bratrovi, a nikoliv pasivně od něj, jak žalobce tvrdí. To je na záznamu patrné i z polohy hlavy žalobce vzhledem k úrovni vrchní hrany plotu. Na počátku je hlava žalobce nad plotem, postupně se však dostane pod úroveň horní hrany plotu, z čehož je patrné, že se žalobce pohyboval směrem ke kameře, která zachytila popsáný děj, a tedy i ke svému bratrovi.
23. Námitka o sportovní minulosti bývalého basketbalisty, znalosti pohybů a předstírání pádu bratrem žalobce byla uvedena až v žalobě, tato okolnost nebyla předmětem dokazování a bratr žalobce neměl možnost se k této okolnosti vyjádřit. S ohledem na zdravotní obtíže bratra zachycené ve správním spise považoval žalovaný tuto námitku za spekulaci.
24. Nic ve správním spise nenasvědčuje porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení, ani klientelistickému řízení ve prospěch bratra žalobce, jde o spekulaci. Žalobce spočítal, že jde o 17. přestupkové řízení vedené městským úřadem mezi shodnými dotčenými osobami. S ohledem na nízký počet osob, které vykonávají u městského úřadu přestupkovou agendu, je nepochybné, že obě hlavní postavy nyní žalovaného „příběhu“ jsou pro městský úřad osobami známými z úřední činnosti, a to díky nestandardně velkému počtu přestupkových řízení (v míře větší, než je v přestupkové agendě běžné).
25. Vyloučení jednání v krajní nouzi potvrzuje úřední záznam Policie ČR z 28. 4. 2022, podle kterého bratr žalobce upadl na žalobce a nebylo v tom zjištěno úmyslné jednání. Útok v sobě logicky zahrnuje úmysl – nelze útočit z nedbalosti. Odstraňování betonových dlaždic bratrem žalobce nepředstavovalo nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, a to ani chráněnému zájmu majetkovému.

26. Žalovaný se nezabýval úředním záznamem Policie ČR z 27. 4. 2022, č. j. X, protože se týkal jiného skutkového děje a míjí se s předmětem žalované věci. Příčinná souvislost mezi jednáním bratra žalobce a újmou na zdraví žalobce nebyla v řízení prokázána.
27. Žalovaný nezneužil věk matky žalobce jako svědkyně a nijak se k němu nevyjadřoval.
28. Žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 794/2018 k námitce žalobce, že nelze vypořádat námitku opačným tvrzením.
29. **Žalobce v replice** trval na tom, že žalovaný z žalobce učinil útočníka a z jeho bratra obránce. Žalovaný zamlžoval nebo ignoroval logicky věcné námitky žalobce k posouzení znaků skutkové podstaty a transformoval je do roviny jednostranné fikce, vytržené z reality. Žalovaný se nevypořádal s řadou prokázaných zranění žalobce, které mu způsobil jeho bratr. Městský úřad je ignoroval z hrubé nedbalosti či klientelismu. Vyvíjející se popis přestupku vychází z nepochopení nedostatku fyzického prostoru a podmínek pádu bratra žalobce, pokud by nebyl fingovaný, a z nepochopení mechaniky těles a motoriky obou aktérů, tím méně jejich úmyslu. Na videozáznamu není vidět tlak vyvinutý pohybem těla žalobce. Bratr žalobce evidentně nepočítal s obranným ustupováním žalobce. Šlo o tlak bratra na žalobce. Trajektorie vymrštěné pravé ruky bratra žalobce namísto zachycení se žalobce, následně nepřírozeně opožděný teatrální „pád tlumící“ levé ruky bratra žalobce jen fingování potvrzuje. Žalovaný přehlédl menší sílu žalobce oproti mimořádně hmotnějšímu bratrovi. Vychýlení těla bratra žalobce tlakem je neprokázané, žalovaný si protirečí. Bratr žalobce se opíral levou nohou o paletu téměř celou inkriminovanou dobu. Tlak žalobce na bratra postrádá logiku, což prokazuje video. Hlava žalobce se dostává na plot na hranu pletiva pod tlakem bratra. Bratr žalobce upustil dlaždici jasně úmyslně bez jakéhokoliv zásahu žalobce, měl fyzickou převahu. Menší tlak a malý pohyb žalobce by nepřekonal nadváhu dlaždice s rozkročeným bratrem, který se opíral o paletu. Bratři mají rozdíl ve váze asi 60 kg. Námitka zneužití basketbalové zkušenosti bratrem je žalovanému známa z úřední činnosti z obdobného fingovaného pádu z rozhodnutí z 29. 1. 2019. Žalovaný zohledňuje zdravotní potíže pouze u bratra žalobce, ale nikoliv u žalobce. Bratr žalobce zneužíval osobní známost s úřednicí přestupkové agendy. Žalovaný přehlédl dřívější desítky násilnických aktivit bratra jako převažujícího zdroje přestupkových řízení. Na nezkráceném videozáznamu je vidět pád bratra na žalobce, k tomu žalovaný nepřihlédl. Městský úřad dodnes nestíhá bratra žalobce za podání nepravdivé nebo neúplné svědecké výpovědi. Poškození žalobce bylo prokázáno lékařsky. Žalovaný vytrhuje z kontextu související skutečnosti, které doložil žalobce, Policie ČR a matka žalobce. Jedinou přímou svědkyní události byla matka žalobce, kterou žalovaný znevěrohodnil a nepřihlédl ke skutečnostem, které dosvědčovala. Matka žalobce utrpěla významné ztráty na nájemném. Poškození dlaždic bratrem žalobce je prokázáno a bezprostřední ohrožování zdraví a hanobení matky žalobce rovněž. Bratr žalobce manipuluje slovy i důkazy, městský úřad bagatelizuje agresi bratra žalobce a stejně tak bagatelizuje pasivní preventivní obranu žalobce. Žalovaný se nevyjádřil k ochraně skutečných delikventů. Žalovaný pominul tři videozáznamy, které dokumentují opilecky klopýtajícího bratra, zoufale hledajícího a využívajícího sebemenší záminky k pádu na paletu, na auto a na zem. Není ve veřejném zájmu, aby čtrnáctkrát podezřelý bratr žalobce byl vždy vyviněn a pouze jednou shledán pravomocně vinným a třikrát podezřelý žalobce, dosud bezúhonný, byl viněn z útoku, který vyprovokoval bratr a který vedl k prasknutí žebra bránícího se žalobce. Žalovaný účelově vykládá zákony a ustáleným právním termínům přiřazuje jiné významy.

30. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
31. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
32. Napadené rozhodnutí není **nepřezkoumatelné**. Rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), tj. důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
33. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného může podle judikatury plynout též z toho, že se odvolací orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami, tedy že nevyčerpal celý rozsah odvolání [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) v rozsudku č. j. 3 As 51/2007-84 a č. j. 8 Afs 66/2008-71]. Neznamená to ovšem, že by odvolací správní orgán musel ke každé odvolací námitce podrobně odůvodnit své stanovisko a vypořádat každý dílčí argument odvolatele. Námitky lze vypořádat i tak, že správní orgán prezentuje v odůvodnění právní názor odlišný od názoru účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Tím minimálně nepřímo vypořádá i námitky účastníka řízení. Absence odpovědi na jednotlivé argumenty účastníka v odůvodnění rozhodnutí bez dalšího nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 152/2014-78, Kocourek, T. § 76. In Kühn, Z., Kocourek, T. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Leges, 2019. s. 618).
34. Správní orgány se zabývaly všemi znaky skutkové podstaty projednaného přestupku a všemi námitkami žalobce. Správní orgány srozumitelně uvedly všechny podstatné důvody rozhodnutí a nadstandardně podrobně popsaly všechny důkazy a podklady rozhodnutí a uvedly k nim náležité přezkoumatelné úvahy.
35. Nedůvodná byla žalobní námitka, že správní orgány nevypořádaly **námitku podjatosti**. Soud ověřil ze strany 3 protokolu z 23. 11. 2022, že žalobce žádal o zavření dveří kanceláře Ing. K. kvůli průvanu s tím, že „uši Ing. K. nemají pro řízení žádný význam“ a dále z odvolání žalobce z 11. 9. 2023 na straně 4, že podle žalobce zápis v protokole o jednání a jeho citace v rozhodnutí byly zkreslené a na jednání rušivě působila přítomnost Ing. D. K. a její zásahy a to, že se s ní radil bratr žalobce. Žalobce navrhoval pořízení audiozáznamu o projednání přestupku a to, aby oprávněná úřední osoba Z. M. zavřel dveře od kanceláře Ing. K. kvůli průvanu, ale ten oba návrhy žalobce odmítl.
36. V odvolání z 18. 4. 2023 žalobce vznesl námitku podjatosti Ing. K., protože měla vliv na zákonnost rozhodnutí. Tato úřední osoba protokolovala jednání v předcházející věci chybně a rozhodovala ve více řízeních o přestupcích nezákonně a v rozporu s podklady rozhodnutí ve prospěch bratra žalobce, stejně jako Z. M. Ing. K. do přezkoumávaného jednání zasahovala, i když byla v pověření určena jako oprávněná úřední osoba pouze v případě nepřítomnosti Z. M. Žalobce podal vůči Ing. K. námitky podjatosti, žádal jejich zaznamenání do protokolu a podal na ni stížnost, ale ani na jedno podání správní orgány neodpověděly. Žalobce a jeho bratr vedli již sedmnácté řízení o přestupku, z nichž jedenáct vedla Ing. D. K.

37. Soud vadu řízení ohledně námitky podjatosti neshledal. Námitky podjatosti obsahují odvolání žalobce z 11. 9. 2023 a 18. 4. 2023 a žalovaný na tyto námitku reagoval na straně 11 napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že Ing. D. K. byla oprávněnou úřední osobou k vedení řízení a provádění všech úkonů v řízení v případě nepřítomnosti Z. M. Není vyloučeno, aby v jednom správním řízení bylo oprávněných úředních osob více. Podmínka, aby jedna oprávněná úřední osoba jednala ve věci v nepřítomnosti druhé oprávněné osoby, nemá oporu v zákoně a nemá dopad na její pravomoc činit ve věci úkony. Jde o opatření v rámci organizace práce. Nejde však o okolnost, která by mohla mít vliv na zákonnost či věcnou správnost napadeného rozhodnutí.
38. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že námitka podjatosti nezpochybňuje zákonnost rozhodnutí. Ing. K. byla určena jako jedna z oprávněných úředních osob, kterých může být určeno více (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 285/2015-49, bod 19).
39. Žalobnímu tvrzení, že ve správním řízení může být určena pouze jedna oprávněná úřední osoba, odporuje již samotné znění § 15 odst. 2 správního řádu, smysl a účel ustanovení o vedení řízení jakož i základní zásady správního řízení, konkrétně zásady rychlosti a hospodárnosti uvedené v § 6 správního řádu.
40. NSS v rozsudku č. j. 2 As 285/2015-49 vyslovil, že *„pověření výkonem státní správy zpravidla vyplývá z kombinace obsahu interních předpisů upravujících vnitřní organizační strukturu, předpisů upravujících práva a povinnosti zaměstnanců (jak povahy interní, tak obecně závazné, např. ze zákoníku práce) a navazujícího zařazení zaměstnance do určitého útvaru a pozice na základě s ním uzavřené pracovní smlouvy, jeho jmenování či zvolení do funkce (rozsudek NSS č. j. 7 As 169/2014-55).“* Konkrétní rozdělení pravomocí mezi oprávněné úřední osoby záleží na organizační struktuře správního orgánu a jeho vnitřních předpisech.
41. Závěr č. 17 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 7. 11. 2005, dostupného z www.mvcr.cz (dále jen „závěr č. 17“), který sice není obecně závazný, avšak vypovídá o záměru zákonodárce a působí na formování správní praxe, uvádí, že *„oprávněných úředních osob může být v řízení i více“*. Zákonodárce tedy zjevně možnost několika oprávněných úředních osob předvídal.
42. Soud ve správním spise ověřil, že všechny úkony ve správním řízení u městského úřadu prováděl Z. M. Žalobce neuvedl žádný konkrétní důvod, proč měli mít Ing. K. nebo Z. M. poměr k žalobci nebo zájem na výsledku řízení, tedy důvod ve smyslu § 14 správního řádu. Soud ze správního spisu nezjistil žádný důvod jejich nestrannosti, neobjektivnosti, horlivého jednání či snad šikany. Rozhodovací činnost samotná tak, jak je popsána v napadeném rozhodnutí, tímto důvodem není. Proti rozhodnutí a postupům, které jeho vydání předcházely, ostatně žalobce brojí podanou žalobou.
43. Spornou otázkou bylo **prokázání skutkového stavu**, tedy jednání vytýkaného žalobci – ublížení na zdraví jeho bratrovi tím, že ho chytil levou rukou u pasu a shodil (strhnul) na stoh naskládaných zatravnovacích dlaždic.
44. Soud neshledal vady správního řízení spočívající v tom, že skutková podstata, ze které správní orgány v napadeném rozhodnutí vycházely, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem tak, že to mohlo mít vliv na zákonnost a soud by měl pro tuto vadu napadené rozhodnutí zrušit. Ve správních spisech nechybí podklady pro skutkový závěr, který učinily správní orgány a tyto podklady byly pro zákonný skutkový závěr dostačující.

45. Soud nezjistil ani nezákonné právní posouzení věci. Soud se ve skutkových a právních závěrech ztotožnil se správními orgány a dodává následující.
46. Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., odpovědnosti za přestupky řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále též „ZOP“), je „*přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“
47. Podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích „*se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že ublíží jinému na zdraví.*“
48. Skutková podstata přestupku ublížení na zdraví postihuje pouze lehké formy ublížení na zdraví a krátkodobé nebo přechodné bolesti. Jako přestupek je kvalifikováno například ublížení na zdraví v podobě modřin, nevolnosti a oděrek (srov. rozsudky NSS č. j. 7 As 266/2022-46, bod 24, a č. j. 4 As 56/2003-76). Zpravidla se jedná o zranění, která vyžadují lékařské ošetření, například obvázání rány, steh ap. Poškozený nemusí být fakticky ani ošetřen, postačí, i když se jen dostavil k lékaři, který stanoví diagnózu a způsob léčení. Ten může spočívat jen v klidovém režimu. Ublížení na zdraví není jakýkoliv zásah do tělesné integrity poškozeného a podmínky znesnadnění či narušení obvyklého způsobu života a nutnost faktického lékařského ošetření nemusí být splněny vždy, a přesto se může jednat o ublížení na zdraví.
49. V řízení o přestupku je správní orgán povinen postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Správní orgán nese důkazní břemeno a zjišťuje skutkové okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se přestupkového jednání dopustil někdo jiný než obviněný z přestupku, respektive že se skutek vůbec nestal, nelze obviněného za přestupek postihnout. Opačný přístup porušuje zásadu *in dubio pro reo* (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 46/2005-55 nebo usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS). V posuzované věci však důvodné pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu nenastaly.
50. Prokazování napadení jedné osoby druhou, ke kterému dojde v soukromí, je z povahy věci obtížné a přímé důkazy o napadení jsou spíše výjimkou. Proto lze také vycházet z důkazů nepřímých.
51. Z obsahu správního spisu vyplývá, že o takovou situaci se v posuzované věci nejednalo, protože protiprávní jednání žalobce popsané shora, je dobře vidět na videozáznamu, který je součástí správního spisu. Z tohoto videozáznamu správní orgány vycházely a šlo o nejvýznamnější důkazní prostředek.
52. Soud ověřil, že na videozáznamu VID_20220320190324, který byl pořízen z výšky (z okna v patře rodinného domu), je vidět chvat žalobce, kterým uchopil levou rukou bratra u pasu a hodil ho na stoh naskládaných zatravňovacích dlaždic. Bratr žalobce přitom upustil zatravňovací dlaždice a upadl na záda.
53. Již jen na základě tohoto videozáznamu mohl správní orgán uznat žalobce vinným ze spáchání projednaného přestupku. Obsah videozáznamu je navíc v souladu s dalšími důkazy.
54. Skutkový stav dále objasnila zpráva praktické lékařky z 12. 4. 2022, která odpovídala na dotazy Policie ČR. Praktická lékařka ve zprávě popsala u bratra žalobce mnohačetné povrchní odřeny od betonových tvárnic a pohmoždění na pravém rameni, týlní krajině a

v bederní krajině (pozn. soudu: podle oznámení přestupku z 27. 4. 2022 došlo mezi bratry a jejich matkou k více potyčkám, proto šlo o více zranění, a to i na rukách a nohách).

55. V den přestupku byl bratr žalobce ošetřen na chirurgické ambulanci Nemocnice Hranice a. s. (v 20:07 hodin). Podle lékařské zprávy byl bratr žalobce napaden žalobcem při opakovaném přenášení betonových tvárnic a byl poraněn na horních končetinách po strčení a při pádu na záda se udeřil „do lbi“ a zhmoždil si bedra a pravé rameno. Lékař v objektivním popisu uvedl povrchní oděrky na rukách, zhmoždění pravého ramene, bolestivou hybnost AC kloubu a zhmoždění týlu (zadní části hlavy).
56. Přestupek dále prokázaly svědecké výpovědi bratra žalobce E. H., paní K. J. (žalobcovy neteře) a jejího manžela V. J. Všechny tyto důkazy byly ve vzájemném souladu.
57. Soud shledal tyto svědecké výpovědi jako věrohodné, zejména s ohledem na to, že byly přesvědčivé, uvěřitelné a v souladu mezi sebou a ostatními důkazy.
58. Svědek je povinen vypovídat pravdu ve správním řízení či při podání vysvětlení (§ 55 odst. 1 správního řádu). V opačném případě se vystavuje postihu za přestupek [srov. zejména § 7 odst. 1 písm. c) bod 2, § 2 odst. 2 písm. e) a f), resp. § 6 odst. 1 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích], příp. trestný čin krivé výpovědi (§ 346 tr. zákoníku).
59. Žalobce v postavení obviněného nemusí vypovídat pravdu a je na něm, jak se hájí – nemusí vypovídat vůbec a nemůže být k výpovědi nijak nucen (v souladu se zásadou zákazu sebeobviňování). Obviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoliv tvrzení, ani (anebo) o nich (nebo o jiných skutečnostech) nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy; ustanovení § 52 věty první správního řádu se v řízení o přestupku neuplatní (viz usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 5 As 126/2011-68).
60. Soud zjistil ze svědecké výpovědi K. J. (žalobcovy neteře), že z okna viděla a současně zaznamenala na svůj mobilní telefon, jak žalobce násilně napadl jejího otce, a to tak, že ho odhodil na paletu s uloženými zatravňovacími betonovými tvárnicemi. Svědkyně otevřela okno pokoje a zakřičela na žalobce, ať otce nechá. To slyšel její manžel V. J., který po chvíli vyběhl z domu a běžel k oběma mužům. Svědkyně dodala, že viděla, jak se její otec snažil zvednout zatravňovací betonovou dlaždici, když žalobce vši silou na tuto dlaždici dupnul nohou. Následně viděla a slyšela, jak mezi jejím otcem a žalobcem probíhala slovní diskuze. Snahou otce bylo „vysvobodit lilie“, na které žalobce pokládal betonové zatravňovací dlaždice. Žalobce v té době silou zezadu ždouchl svým bokem jejího otce, který následně spadl a hlavou těsně minul paletu se zatravňovacími dlaždicemi. Po příjezdu policistů jim svědkyně videozáznam ukázala.
61. Soud ověřil ze svědecké výpovědi manžela žalobcovy neteře V. J., že samotný incident neviděl, ale viděl bezprostředně poté bratra žalobce, jak má zakrvácené ruce a jak se snažil zvednout zatravňovací dlaždici; žalobce stál vlevo od něj, oběma rukama se držel plotu a bokem těla tlačil do svého bratra. Také viděl, jak matka bratrů stojí vpravo od nich a holí bouchá do zadní části těla bratra žalobce. Bratři se začali postrkovat, když si svědek stoupl mezi ně.
62. Soud zjistil ze svědecké výpovědi bratra žalobce, že žalobce ho natlačil tělem na paletu s dlaždicemi a následně ho levou rukou chytil kolem pasu, a poté silou shodil na paletu s dlaždicemi. Proto bratr žalobce dopadl od kolen nahoru zády na položené betonové tvárnice na paletě a vzniklo mu poranění bederní části zad. Pracovní neschopnost trvala osm

dnů. Bratr žalobce vysvětlil, že přemísťoval dlaždice ze společného pozemku, aby zachránil pučící trsy lilií, které tam vysadil a na které žalobce pokládal zatravnovací betonové dlaždice.

63. Matka žalobce jako svědkyně vypověděla, že bratr žalobce se podíval na hromadu dlaždic a pak si na ni lehl zády, a přitom začal řvát; na paletu si lehl si sám, a přitom se ještě díval, jestli padá dobře, aby si neublížil; stála asi 2 m od incidentu. Soud této výpovědi neuvěřil, stejně jako správní orgány. Tato svědecká výpověď je zcela v rozporu s ostatními svědeckými výpověďmi a videozáznamem, který je objektivnějším důkazem než svědecká výpověď.
64. V posuzované věci vypovídali věrohodní svědci konzistentně, přesvědčivě, jasně, srozumitelně, uvěřitelně, neměnili svá vysvětlení, mluvili k věci a nereagovali nepřiměřeně. Ve správním řízení nebyl zjištěn žádný důvod, proč by si svědci své výpovědi vymysleli. Otázka viny žalobce byla postavena najisto.
65. V posuzované věci šlo o situaci jako například podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 34 A 34/2022-40, kdy průběh ublížení na zdraví a reakce poškozeného byly jasné z videozáznamu a ke zranění došlo vyvrácením prstu (bod 5).
66. Soud neshledal, že žalobce jednal v **krajní nouzi**.
67. Podle § 24 odst. 1 ZOP „*čin jinak trestný jako přestupek není přestupkem, jestliže jím někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem.*“
68. Podle § 24 odst. 2 ZOP „*nejde o krajní nouzi, jestliže toto nebezpečí bylo možno za daných okolností odvrátit jinak nebo následek tímto odvracením způsobený je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, anebo byl-li ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet.*“
69. Obecně platí, že krajní nouze je okolnost vylučující odpovědnost obviněného za přestupek. Krajní nouze vyviní obviněného ze spáchání přestupku. Beztrestnost jednání v krajní nouzi představuje výjimku z odpovědnosti. Musí být šetřeno její podstaty a smyslu (srov. rozsudek NSS č. j. 8 As 380/2018-31). O stav krajní nouze se jedná tehdy, kdy je možné ochránit zájem chráněný právním řádem jen tím, že se obětuje jiný právem chráněný zájem (princip menšího zla, právo na sebezáchovu, morální nutnost apod.). Krajní nouze snižuje společenskou škodlivost. Jednou ze základních podmínek krajní nouze je stav nebezpečí přímo hrozícímu zájmu chráněnému zákonem. Může jít o zájmy individuální, skupinové nebo zájmy společnosti a státu. Nebezpečí musí hrozit přímo a bezprostředně. Podmínkou krajní nouze je, že nebezpečí nejde odvrátit jinak (princip subsidiarity) a následek způsobený odvracením nebezpečí nesmí být stejně závažný nebo závažnější než ten, který hrozil (podmínka proporcionality). V krajní nouzi nemůže jednat osoba, která je povinna nebezpečí snášet jako například voják, hasič, policista, lékař a další. Konečně nejde o krajní nouzi, když zákon umožňuje kolizi dvou zájmů řešit jinak (srov. Prášková, Helena: Základy odpovědnosti za správní delikty. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 342 a násl.).
70. ZOP mimo zákonný předpoklad odvracení nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem stanoví pro aplikaci institutu krajní nouze i další podmínky, a to subsidiaritu a proporcionalitu. Výše uvedené zákonné předpoklady musí být naplněny kumulativně, chybí-li jeden z nich, nelze institut krajní nouze aplikovat (srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 72/2009-50).
71. Jak zdůraznil NSS v rozsudku č. j. 7 As 17/2005-98, nebezpečí musí hrozit přímo, bezprostředně, nesmí již pominout a nesmí také hrozit teprve v nikoli bezprostřední budoucnosti.

72. Podmínkami jednání ve stavu krajní nouze jsou dodržení principu subsidiarity (nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak) a proporcionality (jednáním nebyl způsoben zřejmě stejně závažný následek než ten, který hrozil). Uvedené zákonné předpoklady musí být naplněny kumulativně, chybí-li jeden z nich, nelze institut krajní nouze aplikovat (viz rozsudky NSS č. j. 8 As 119/2019-24, č. j. 5 As 72/2009-50 nebo č. j. 5 As 10/2011-111).
73. V posuzované věci je třeba zdůraznit, že vůbec nebylo prokázáno, že by žalobce byl v jakémkoli ohrožení života a zdraví, ani takové ohrožení netvrdil a neprokázal. Žalovaný na straně 10 napadeného rozhodnutí k námitce o krajní nouzi konstatoval, že odstraňování betonových dlaždic bratrem žalobce nepředstavovalo nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, kterou podle žalobce měla být budoucí ztráta na případném nájemném. Protože nebyla splněna tato podmínka krajní nouze, nevznikl prostor pro posuzování dalších podmínek této okolnosti vylučující protiprávnost. Z hlediska nutné obrany lze konstatovat, že vychýlení skloněného bratra žalobce z rovnováhy nebylo vedeno za účelem odvrácení přímo hrozícího ani trvajícího útoku. Ze záznamu je zřejmé, že bratr žalobce pouze zvedal betonovou dlaždici a žalobci ani jejich matce žádný útok přímo nehrozil ani netrval. Proto nebyla splněna základní podmínka vzniku stavu nutné obrany spočívající v trvání útoku či jeho přímé hrozbě. Předmětem řízení nebylo řešení spoluvlastnických práv a hodnocení otázky, jestli je smysluplnější využití pozemku osazením liliemi nebo zpevnění zatravněvacími dlaždicemi nebo kdo z bratrů jedná v zájmu matky, neboť smyslem spoluvlastnictví není podle práva podřizování se vůli jednoho ze spoluvlastníků.
74. Soud v této otázce předesílá, že pokud správní orgány tvrdily, že o krajní nouzi nešlo, důkazní břemeno přešlo na žalobce a bylo na něm, aby prokázal, že při spáchání shora popsaného přestupku jednal v krajní nouzi. Žalobce také netvrdil ani neprokázal, že šlo o nutnou obranu.
75. Podle § 25 odst. 1 ZOP *čin jinak trestný jako přestupek není přestupkem, jestliže jím někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný zákonem.*
76. Podle § 25 odst. 2 ZOP *nejde o nutnou obranu, byla-li tato obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.*
77. U žalobce by mohlo jít o nutnou obranu, pokud by byla přiměřená. Lze bránit také majetek, nejen život a zdraví (srov. např. nález Ústavního soudu II. ÚS 317/01). V posuzované věci však obrana nebyla přiměřená, zjevně přesáhla meze stanovené zákonem. Šlo o exces. V posuzované věci nebyl prokázán hrozící nebo trvající útok na život, zdraví nebo majetek žalobce nebo jiný jeho zákonem chráněný zájem. Žádný z těchto zájmů však nelze bránit násilným jednáním – ublížením na zdraví. Alespoň podle prokazaného skutkového stavu o přiměřenou nutnou obranu nešlo.
78. Pojem způsob útoku v sobě zahrnuje nejen způsob provedení útoku, nýbrž i osobu útočníka, jeho úmysl a vlastnosti, prostředky použité k tomuto útoku apod. (srov. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, str. 334). Nepoměr mezi jednáním žalobce a útokem bratra na žalobce (na jeho spoluvlastnický podíl na pozemku) byl výrazný. Fyzické ublížení na těle s následky bylo příliš intenzivní v poměru k přemísťování dlaždic bratrem žalobce (významu jeho jednání). Nepoměr byl jasný a očividný. Nešlo pouze o nevhodné jednání žalobce, ale o hrubé jednání.

79. Pouhé žduchnutí v některých případech nemusí být nepřiměřenou obranou – srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 56/2017-39, bod 32, podle kterého „*přiměřenou reakcí v dané situaci, kterou lze spíše než jako útok označit jako „strkanici“, by mohlo být, například odstrčení poškozeného, nikoliv však jednání stěžovatele, který se poškozenému silně zakousl do ruky. Ublížení na zdraví pokousáním je v daném případě zcela nepřiměřený způsob obrany s ohledem na nízkou míru intenzity útoku a závažnosti škody hrozící z útoku (vytlačení stěžovatele z místností a vypnutí kamery). Taková obrana je neúměrná intenzitě i významu útoku, který v daném případě představoval pouze méně významný exces z dovolené svépomoci ve vztahu k předchozímu jednání stěžovatele*“. Například podle jiného rozhodnutí, a to Ústavního soudu (nález ze dne 1. 10. 2002, sp. zn. II. ÚS 317/01), útočníci porušovali domácí svobodu a snažili se zmocnit majetku obránce – v takovém případě není nepřiměřené útočníky silou vystrčit ze dveří a obránce není odpovědný, pokud při tom útočník utrpí zranění.
80. Obdobně rozhodl NSS (o schválnosti) například v rozsudku č. j. 4 As 69/2005-46 (žalobce bránil v odchodu jiné osobě tím, že zavřel bránu oplocení a držel ji). NSS zdůraznil, že *soudům ve správním soudnictví nepřísluší při přezkoumávání rozhodnutí o přestupku proti občanskému soužití ani nepřímo určovat či jinak posuzovat vlastnická práva či povinnosti stěžovatele k pozemkům a práva s nimi spojená (v daném případě právo z věcného břemene), neboť předmětem posouzení ve správním soudnictví může být v dané přestupkové věci pouze zákonnost rozhodnutí přestupkové komise a krajského úřadu, které rozhodovaly o přestupkovém jednání stěžovatele*. Tyto právní závěry platí i pro posuzovanou věc. Žalobce ve správním i soudním řízení podrobně popisoval okolnosti věci, které s projednaným přestupkem nesouvisely a které se týkaly využití společného pozemku. Tyto argumenty patřily však spíše do občanskoprávního řízení. Soudy ve správním soudnictví přezkoumávají pouze jednání spočívající ve spáchání přestupku, jsou vázány výrokem napadeného rozhodnutí a předmětem řízení. Předmětem přezkumu zásadně nejsou protiprávní jednání bratra žalobce, která se posuzované věci netýkají, ani jednání, která nejsou předmětem přezkumu, ani občanskoprávní spory.
81. V posuzované věci nelze připustit, aby přestupkové řízení sloužilo jako účelový nástroj fyzických osob k vyřizování osobních sporů prostřednictvím orgánů veřejné moci a aby případně taková rozhodnutí byla dále zneužívána šikanózním způsobem (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 33 A 27/2017-28, bod 27).
82. Žalobce namítal, že jeho bratr se dopustil **křivého obvinění**. S tímto závěrem žalobce se soud neztotožnil, jak odůvodnil výše. Žalobce ani správní orgány soudu nesdělili, že žalobce podal oznámení o podezření ze spáchání přestupku křivého obvinění a jaký mělo toto podání výsledkem. Soud posuzuje v tomto řízení pouze ublížení na zdraví, kterého se měl dopustit žalobce, žádný jiný přestupek jeho nebo jiné osoby. Ačkoli je třeba vzít v úvahu všechny okolnosti věci, na vyslovení viny v řešené věci neměly vliv.
83. V posuzované věci soud neshledal žádný **opomenutý důkaz**. Tzv. opomenuté důkazy, tj. důkazy, o nichž v řízení nebylo soudem přes návrh účastníků rozhodnuto, případně důkazy, jimiž se soud při postupu podle zásady volného hodnocení důkazů přes návrh účastníků vůbec nezabýval, téměř vždy založí nejen nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí, ale současně též jeho protiústavnost [čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 61/94 nebo rozsudek NSS č. j. 1 Afs 76/2009-56, body 31 a 32 nebo č. j. 9 Azs 15/2008-108]. Jde tedy o procesní situace, ve kterých účastník řízení navrhl provedení konkrétního důkazu, přičemž návrh na toto provedení byl soudem bez věcné adekvátního odůvodnění zamítnutý nebo zcela opomenutý. To znamená,

že ve vlastních rozhodovacích důvodech o zamítnutí návrhu na provedení důkazu nebyla zmínka buď vůbec žádná nebo jen okrajová a obecná, která neodpovídá povaze a závažnosti věci (srov. nálezn Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2343/08). Tyto závěry platí i pro správní řízení a správní orgány.

84. Žalobce namítal v posuzované věci, že správní orgány měly vyžádat znalecký posudek k posouzení věrohodnosti videozáznamu, který měl být účelně zmanipulovaný. Žalovaný na straně 9 napadeného rozhodnutí vysvětlil, že tento důkaz je nadbytečný, protože skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností. Soud se s tímto hodnocením ztotožnil. Videozáznam zcela odpovídá zjištěním z věrohodných svědeckých výpovědí. Nebyly zde žádné indicie, že videozáznam nebyl pravý, autentický. Žalobcova neteř uvedla, že ho ukázala Policii ČR. Soud ověřil ze správního spisu, že podle záznamu z 27. 4. 2022 Policie ČR zajistila videozáznam pořízený v den přestupku a v úředním záznamu popsala jeho obsah. Žalobce neuvedl žádný uvěřitelný důvod, proč by měl být záznam zfalšovaný.
85. Žalobce **přenesené důkazní břemeno** neunesl a nepředložil správním orgánům a soudu uvěřitelnou verzi příběhu, podloženou věrohodnými důkazy, ani do zjištěného skutkového stavu nevnesl důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu.
86. **Jednání žalobce bylo společensky škodlivé.** Jinými slovy, přestupek žalobce měl i materiální znak.
87. Podle § 2 odst. 1 ZOP je přestupkem „*zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně*“.
88. Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti; ledaže by nastaly významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti - srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 104/2008-48. V posuzovaném případě však soud neshledal žádné právně významné okolnosti, které by materiální znak přestupku vyloučily. Ostatně je žalobce netvrdil (srov. rozsudek NSS č. j. 3 As 124/2018-61).
89. Přestupkem může být i takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti pouze v míře nepatrné (viz rozsudek NSS č. j. 5 As 81/2018-18, bod 19).
90. Okolnostmi, jež snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků, mohou být zejména, avšak nikoliv výlučně, význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele, míra jeho zavinění a jeho pohnutka (viz rozsudek NSS č. j. 5 As 81/2018-18, bod 20). I když soud vzal do úvahy všechny tyto příklady, neshledal možnost v posuzované věci dovodit snížení míry společenské bezpečnosti pod hranici stanovenou zákonem. Žalobce jednal v úmyslu nepřímém a porušil zájem společnosti na klidném a kultivovaném řešení sporů. Ze strany žalobce šlo o silové řešení, nepřiměřené a mimo meze řádného soužití občanů.
91. Nedůvodná je námitka, že **správní orgán nepřiznal žalobci a jeho matce náhradu škody** za poškozený majetek. Městský úřad výrokem IV. napadeného rozhodnutí odkázal žalobce s uplatněným nárokem na náhradu škody 140 Kč k příslušnému soudu. Žalovaný na straně 11 napadeného rozhodnutí uzavřel, že 1. 7. 2023 došlo uplynutím promlčecí doby k zániku odpovědnosti bratra žalobce za přestupek, kterým měla být způsobena škoda

žalobci a jeho matce. Městský úřad měl rozhodnout o zastavení této části přestupkového řízení, protože se jedná o skutečnost, která brání jeho dalšímu pokračování. Uplynutím této doby se nárok, o němž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, stal ve vztahu k řízení o přestupku zjevně bezpředmětným, což byl důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Městský úřad tedy pochybil, když namísto zastavení řízení o nároku žalobce na náhradu škody o tomto nároku 18. 8. 2023 věcně rozhodl. Rozhodnutí o zastavení řízení nepředstavuje ve vztahu k nároku poškozeného na náhradu škody překážku věci rozhodnuté, jelikož poškozený může uplatnit svůj nárok v řízení před civilními soudy. Proto žalovaný výrokem I napadeného rozhodnutí zrušil rozhodnutí městského úřadu ve výroku IV a řízení o nároku žalobce na náhradu škody 140 Kč a zastavil.

92. Soud shledal výrok I napadeného rozhodnutí jako zákonný. Soud ověřil, že městský úřad rozhodnutím z 15. 3. 2023 (šlo o jiné než napadené rozhodnutí jako celek) v části o přestupku bratra žalobce (výrok V) řízení zastavil a rozhodnutí v této části nabylo právní moci 6. 4. 2023. Městský úřad však rozhodl o nároku žalobce na náhradu škody až výrokem IV v napadeném rozhodnutí ze 17. 8. 2023. Soud se žalovaným souhlasí, že posledně jmenovaný výrok IV byl rozhodnutím o bezpředmětné žádosti. Jde o výrok vedlejší k výroku, kterým městský úřad rozhodnutím z 15. 3. 2023 zastavil řízení podle § 86 odst. 1 písm. c) ZOP, protože přestupek nebyl bratru žalobce prokázán. Žalobce proti zastavení řízení o přestupku jeho bratra žádné opravné prostředky nepodal a soud tento výrok nenapadeného rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s. ř. s. nepřezkoumává, protože proti němu žalobce mohl podat žalobu, ale neučinil tak.
93. Důkazy, které navrhoval žalobce soudu k provedení, byly listiny ve správním spise. Další dokazování bylo nadbytečné, skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností.
94. Rozsudek č. j. 65 A 29/2019-42 byl soudu znám z jeho úřední činnosti (a je zveřejněn na www.nssoud.cz). Rozsudek se týká jiného než napadeného rozhodnutí, předmětem řízení byla uložená pořádková pokuta.
95. Soud uzavřel, že neshledal potřebu provádět další dokazování, protože skutkový stav byl zjištěn v souladu se zákony; další dokazování by bylo nadbytečné. Napadené rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu č. j. 5 As 126/2011-68, publ. pod č. 3014/2014 Sb. NSS. Rozšířený senát judikoval, že správní orgán je povinen postupovat v řízení o přestupku tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu).
96. Správní orgány užily správní uvážení (při volbě procesních kroků i uložení správního trestu) a zjistily skutkový stav, vybraly právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily skutkové i právní závěry v souladu se zákony, mezinárodními smlouvami a právními zásadami. Žalobce nevnesl svými námitkami do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu a přenesené důkazní břemeno neunesl.
97. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 29. září 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně